

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/61/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623200364
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6623200364.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, bytom ako otec, dieťa rodičov, otec: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX E., t. č. bytom F. X. G. X, XXX XX E., zastúpený splnomocneným zástupcom C. A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. I. XX, XXX XX J. a matka: G. H. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. B. XXXX/XX, XXX XX L., o návrhu otca na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5P/28/2023 - 537 zo dňa 14.07.2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 5P/28/2023 - 808 zo dňa 11.03.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 5P/28/2023 - 537 zo dňa 14.07.2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 5P/28/2023 - 808 zo dňa 11.03.2024 Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) vo výroku I. rozhodol, že mení rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 6P/58/2016-1099 zo dňa 18.02.2020 tak, že zvyšuje výživné matky na maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 30 eur na sumu 200 eur mesačne, ktoré je povinná uhradiť do rúk otca vždy k 15. dňu toho ktorého mesiaca vopred. Vo výroku II. rozhodol, že zmeškané výživné na maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 30.01.2023 do 15.07.2023 v celkovej výške 1.030,96 eur je matka maloletého dieťaťa povinná zaplatiť spolu s bežným výživným v 12 mesačných splátkach vo výške 85,91 eur k rukám otca s tým, že dlžné výživné splatné prvým mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody mesačných splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky v deň jej splatnosti. Vo výroku III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Z dôvodu vrátenia veci v rámci odvolacieho konania odvolacím súdom súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie dňa 11.03.2024 č. k. 5P/28/2023-808, ktorým opravil záhlavie rozsudku č. k. 5P/28/2023-537 zo dňa 14.07.2023 v časti zastúpenia otca C. A. H. ako splnomocneným zástupcom.

Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

V odôvodnení uviedol, že naposledy bolo o výživnom na maloleté dieťa rozhodnuté pred takmer 3 a pol rokom rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 6P/58/2016 zo dňa 18.02.2020, ktorým súd prvej inštancie okrem iného zveril súd maloletého A. do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal povinnosťou platiť výživné na maloletého A. vo výške 30 eur od 01.06.2019. Maloletý v čase nového rozhodovania súdu prvej inštancie mal 13 rokov a 5 mesiacov navštevuje 2. stupeň základnej školy. Matka bola zamestnaná ako učiteľka na Základnej škole v M. M. od 01.09.2022 s priemerným vymeriavacím základom 1.773,63 eur, kedy súd prvej inštancie vychádzal z lustrácie Sociálnej poisťovne za obdobie od 09/2022 do 05/2023, nakoľko podľa neho zamestnávateľ matky z nepochopiteľných dôvodov na jeho výzvu poskytol vo svojej odpovedi len príjem matky za 9/2022. Matka príjem nevyčíslila

a neuviedla ani žiaden iný príjem z prenájmu nehnuteľností v jej podielovom spoluvlastníctve, hoci na liste vlastníctva č. XX, XX, XXX je ako nájomca vyznačený AGRORIS, s. r. o., Rimavská Sobota. V predošlom konaní nájom vyčíslila na sumu do 200 eur ročne. V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na to, že matka je podielovou spoluvlastníčkou ďalších lesných pozemkov, trvalého trávnatého porastu, ornej pôdy, viníc, záhrady, ostatnej plochy, garáže v podiele 1/2 vo L., dvojizbového bytu vo L. v podiele 1/5. Súd prvej inštancie celkové výdavky matky (na bývanie, domácnosť, PZP) vyčíslil na sumu 139,06 eur mesačne. Otec je zamestnaný od 03.09.2019 v spoločnosti ŽP EKO QELET a jeho priemerný vymeriavací základ za 6 mesiacov, čiže od 12/2022 do 05/2023 predstavuje sumu 1.238,09 eur s tým, že je príjemcom prídavku na maloletého A. v sume 60 eur, poberal aj bonus na dieťa 01/2022 až 06/2022 v sume 139,32 eur a za obdobie 07/2022 až 12/2022 v sume 236,82 eur. Má dve vyživovacie povinnosti okrem maloletého A. k maloletému G. a plnoletej dcére A. N., ktorá je študentkou vysokej školy tretím rokom. Čo sa týka nákladov na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, tieto súd prvej inštancie určil vo výške spolu 247,63 eur na jedného rodiča mesačne a navrhovateľovi priznal výživné vo výške 200 eur mesačne, keďže ho považoval za dostatočné. Pri určovaní výšky zvýšeného výživného prihliadal na to, že matka nie je aktuálne v žiadnom kontakte s maloletým. Okrem platenia výživného vo výške 30 eur mesačne neprispieva, nepodieľa sa inou formou na jeho starostlivosti. Otec si okrem plnenia vyživovacej povinnosti na maloletého plní vyživovaciu povinnosť aj zabezpečovaním osobnej starostlivosti o maloletého. K sume zvýšeného výživného dospel súd aj na základe zohľadnenia toho, že matka má taktiež ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu v predškolskom veku. Zároveň jej vzniklo zročné výživné za obdobie od podania návrhu, t. j. od 30.01.2023 do rozhodnutia súdu prvej inštancie, t. j. do 15.07.2023 (splatnosť výživného) spolu vo výške 1.030,96 eur. Súd zároveň rozhodol o úhrade zameškaného výživného matkou v mesačných splátkach, ktoré stanovil vo výške 85,91 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zákonom stanovenej lehote, podala odvolanie matka maloletého dieťaťa podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ Civilného sporového poriadku. Navrhla, aby rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd buď zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil tak, že jej odvolací návrh potvrdí, v ktorom navrhla, aby bolo zvýšené výživné zo sumy 30 eur na sumu 130 eur mesačne a zameškané výživné navrhla splátky vo výške 30 eur. V odvolaní matka poukázala na ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a mala za to, že došlo k porušeniu základného práva sporovej strany na spravodlivý proces. V odvolaní skonštatovala, že podala sťažnosti na prietahy v konaní pod sp. zn. 1SprS/7/2023. Predseda súdu z prehľadu procesných úkonov mal za preukázané, že došlo nie k markantnému obdobiu nečinnosti súdu a zrejme pod tlakom potom bolo vytyčené pojednávanie 14.07.2023, kde došlo aj k rozhodnutiu vo veci samej. Poukázala na to, že zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 14.07.2023 vyplýva, že sa pojednávalo v prítomnosti právneho zástupcu otca, kolízneho opatrovníka a zdôraznila odvolaciemu súdu, že ani na druhé pojednávanie, tak ako ani na prvé pojednávanie sa navrhovateľ/otec nedostavil a nepredložil ani ospravedlnenie, čo je možné považovať zo strany navrhovateľa za hrubé pohrdanie súdom. Ďalej uviedla, že jej bola neskoro sprístupnená aj zápisnica z pojednávania, ktoré sa uskutočnilo 14.07.2023, a to až dňom 21.08.2023.

Matka spochybnila procesný úkon plnomocenstva zo 07.07.2023, kde mal udeliť plnú moc navrhovateľ/otec C. A. H. a poukázala na to, že v záhlaví nie je uvedený tento zástupca otca, aj napriek tomu, že existuje na súde predmetná plná moc. Poukázala na to, že jej úmyselne nebolo zo strany súdu prvej inštancie doručené plnomocenstvo, ktoré bolo udelené 07.07.2023 medzi navrhovateľom ako splnomocniteľom a splnomocnencom A. H. a listinné dôkazy, ktoré boli predložené právnym zástupcom navrhovateľa/otca na pojednávaní zo dňa 14.07.2023, čím podľa nej došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, nakoľko nemala možnosť vyjadriť sa k týmto podaniam, najmä k plnomocnenstvu a listinným dôkazom právneho zástupcu navrhovateľa. Týmto došlo k vážnemu zásahu do jej práva na spravodlivý proces.

Navrhovateľ/otec nehospodárne nakladá s finančnými prostriedkami, uhrádza finančné náklady spojené s právnym zastúpením v súdnych konaniach sp. zn. 7C/14/2020 o zaplatenie 850 eur s príslušenstvom, sp. zn. 5C/3/2021 o zaplatenie 4.100 eur s príslušenstvom v neprospech maloletého dieťaťa. Navrhovateľ/otec získal zaujímavý finančný majetok v celkovej sume 4.950 eur, čo považuje za ďalší jeho príjem v súdnych konaniach sp. zn. 7C/14/2020 a 5C/3/2021. Predaj garáže v podielovom spoluvlastníctve potvrdila, ale ohradila sa voči cene prezentovanej navrhovateľom vo výške 7.000 eur. Poprela, že by mala z toho akýkoľvek príjem, keďže zapísaný polovičný podiel má čisto iba formálny a administratívny charakter. V ďalšom v odvolaní uvádzala skutočnosti, ktoré nesúvisia s predmetom konania, týkali sa úkonov, ktoré sa mali stať v roku 2017, ako aj osobného života splnomocneného zástupcu navrhovateľa.

Ďalej uviedla, že v napadnutom rozsudku je úmyselne uvedený nepravdivý údaj o druhej manželke navrhovateľa, navrhovateľ sa prvýkrát oženil s G. I., t. z. že G. I. nie je jeho druhou manželkou, zrejme sa nejedná o bigamiu. Toto takisto považovala matka za zásah do jej práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces. Poukázala na to, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že z inzercie na portáli Bazoš.sk z decembra 2021 má súd za preukázané, že otec inzeroval predaj osobných motorových vozidiel zn. Audi A4 Avant, Chevrolet Matiz, Ford C-Max a motocykla Yamaha FZ6 600N s tým, že matka má za to, že táto informácia je uvedená v minimálnom rozsahu, je úmyselne nepravdivá, nakoľko matka má za to, že navrhovateľ kšeftoval a kšeftuje s osobnými motorovými vozidlami bez živnostenského oprávnenia a utržené príjmy z predaja nepriznáva a nezdaňuje ich. Má za to, že týmto došlo k vážnemu zásahu do jej práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces. Uviedla, že argumentácia odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je úmyselná a nedostatočná z dôvodu, že na nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie L. viazne záložné právo v prospech K. M. A., M.. Záložné právo v prospech K. M. A., M. súd prvej inštancie neuviedol, pričom k ďalším nehnuteľnostiam uvedeným v napádanom rozsudku, na ktorých viazne záložné právo, akosi záložné právo uviedol. Toto takisto považuje za úmyselne neuvedený, nedostatočný a neúplný údaj o záložnom práve a za vážny zásah do jej práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces. Ďalej argumentácia odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je nepravdivá z dôvodu, že z rozsudku vyplýva, že matka maloletého dieťaťa vydokladovala, že uhradila ročnú diaľničnú známku od 11.01.2023 do 31.01.2024 v sume 60 eur. Podľa nej je táto informácia nepravdivá, nakoľko ona dokladovala, že ide o ročnú diaľničnú známku navrhovateľa - otca. Vo vzťahu k zamestnávateľovi matky uviedla, že argumentácia odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je nepravdivá, nakoľko zo žiadosti o podanie správy zo dňa 03.02.2023, ktorá bola daná zo strany súdu, vyplýva skutočnosť, či je zamestnaná na dobu určitú/neurčitú a v akej pozícii, taktiež doručiť potvrdenie o jej príjme za 09/2022 (začiatok pracovného pomeru).

V ďalšom matka uviedla, že zmluva o nájme bytu zo dňa 14.05.2022 sa stala verejnou listinou aj napriek tomu, že ona má za to, že bola vytvorená účelovo a podpisy na zmluve sú sfalšované. Poukázala na to, že z predmetnej zmluvy o nájme bytu vyplýva, že navrhovateľ/otec ako nájomca obýva predmetný byt spolu so štyrmi ďalšími osobami určenými ako jeho biologické maloleté/plnoleté deti a jedna ďalšia dospelá osoba. Súd prvej inštancie napriek tomu priznal z údajnej sumy 330 eur : 2 ako polovicu podielu pripadajúceho na maloleté dieťa A. na nájom 165 eur. Navrhovateľ/otec v konaní vierohodne nepreukázal, že reálne uhradza prenajímateľovi sumu 330 eur mesačne za nájom, v ktorom má byť započítaná už aj suma za internet a TV, ktorú si otec vyčíslil samostatne a súd ju priznal aj bez vierohodného preukázania. Navrhovateľom/otcom teda dochádza i k vyživovaniu ostatných členov domácnosti, v ktorej žije, pričom takéto jeho rozhodnutie sa plne prieči záujmu maloletého dieťaťa a ak tak robí, resp. chce robiť z prostriedkov jej poskytovaného výživného, tak žiadať jeho navýšenie na viac ako osemnásobok pôvodného výživného sa plne prieči spravodlivosti, morálke a dobrým mravom. Matka uviedla, že navrhovateľ/otec nie je a nebol odkázaný na bývanie v prenájme. Poukázala na vyjadrenie otca - žalovaného C. B. v konaní sp. zn. 10C/28/2018, z ktorej vyplynulo, že C. B. je osoba dostatočne solventná a schopná vyplatiť žalobkyňu, práveže sa preukázalo, že žalobkyňa nie je solventná. V ďalšom sa matka vyjadrovala v súvislosti s podielovým spoluvlastníctvom jej ako žalobkyne a navrhovateľa/otca ako žalovaného v konaní sp. zn. 10C/28/2018, kde bolo rozhodnuté rozsudkom s tým, že bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného a byt bol spolu so spoluvlastníckymi podielmi prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného, v tomto konaní navrhovateľa/otca.

Súd prvej inštancie uviedol nesprávny údaj, že mesačný poplatok v hudobnej škole má od septembra 2025 vzrásť na 40 eur, pričom aj suma, ktorú započítal ako mesačnú platbu v čase rozhodovania v sume 14 eur mesačne, je nesprávna, nezisťoval súd skutočný stav veci. Zároveň uviedla, že súd prvej inštancie ustálil odôvodnené potreby maloletého v sume 495,26 eur mesačne, čo absolútne ona spochybňuje. Výška určeného výživného ďaleko presahuje akékoľvek možnosti ho riadne plniť, čo i len formou prípadnej exekúcie, nakoľko reálne by došlo k ohrozeniu jej existencie ako samoživiteľky, tak i existencie jej druhého maloletého syna. Zároveň poukázala na to, že jej pracovný pomer dohodnutý na dobu určitú končí dňom 31.08.2023, čo znamená, že končí aj jej príjem. Podala si viacero žiadostí do zamestnania, zatiaľ bez želaného pozitívneho výsledku. Ďalej matka poukázala na to, že súd prvej inštancie vo veci v čase po podaní návrhu nevykonal dokazovanie, nakoľko má ju chcieť zaviazať k zvýšenému zročnému výživnému aj v čase, keď bol navrhovateľ/otec maloletého ženatý, kde nie je zrejme, aké príjmy má G. B., B. I., keďže v čase podania návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti aj neskôr bola jeho manželka. Matka spochybnila majetkové pomery otca s tým, že má za to, že preferenčný rodič neposkytol pravdivé informácie o všetkých svojich majetkových pomeroch v snahe čo najväčšími ovplyvniť výšku výživného. Otec maloletého v zamestnaní dosahuje podstatne vyšší príjem

ako v čase predošlého rozhodnutia o výživnom. Aj bez maturity má otec maloletého podstatne vyšší príjem ako je príjem matky učiteľky. Spochybnila výdavok na mobil, a to sumu 50 eur mesačne, čo sa jedná o špekulatívne navyšovanie potrieb maloletého syna. Súd prvej inštancie vôbec nezobral do úvahy pri určovaní zvýšenia výživného, že otec maloletého poberá od štátu mesačne prídavok na maloletého v sume 60 eur, daňový bonus na maloletého za obdobie od 01/2022 do 06/2022 v sume 139,32 eur a za obdobie 07/2022 až 12/2022 v sume 236,82 eur. Súd prvej inštancie neuviedol, ako sa k týmto sumám dopátral. Zároveň otec maloletého si naďalej uplatňuje daňový bonus na maloletého A. aj v roku 2023, čo predstavuje 140 eur mesačne. Matka poukázala na to, že od 01.05.2023 si môže daňovník uplatniť súčasne daňový bonus a poberať aj dotáciu na stravu, ktorú otec aj poberá, čím mu odpadá príťaž údajného varenia čerstvých jedál pre maloletého v domácnosti, keďže sa maloletý stravuje v škôlke. Matka nesúhlasila s tým, že súd pri zvýšení výživného prihliadal na skutočnosť, že matka nie je aktuálne v žiadnom kontakte s maloletým. Poukázala na to, že na určenie výšky vyživovacej povinnosti majú predsa vplývať podstatné faktory ako jej finančná situácia, ďalšia vyživovacia povinnosť, jej základné potreby notoricky známe niekoľkonásobné zdražovanie potravín, nákladov na bývanie, energií, pohonné hmoty, náklady spojené s návštevou školského zariadenia a iné. Matka uviedla, že sa ohradzuje voči tvrdeniu súdu, že by bola odmietla prešetrenie pomerov v jej domácnosti, vrátane vyčíslenia výdavkov spojených s bývaním, nákladov na domácnosť, jej druhú vyživovaciu povinnosť. Čo sa týka prešetrenia pomerov v domácnosti otca opatrovníčkou G. A. H., ktorá uviedla, že správa, ktorú opatrovník pre účely súdneho konania spísal, nie je vierohodným dôkazom pre potreby súdneho konania vo veci zvýšenia výživného, namieta aj skutočnosť, že ju súd prvej inštancie nevyzval, aby sa k správe vyjadrila, ani predmetnú správu jej súd prvej inštancie nedoručil. Je toho názoru, že otec hrubo zavádza súd, keď dňa 09.06.2022 pred kolíznym opatrovníkom mesačné výdavky na maloletého A. zhrnul do sumy cca 200 eur mesačne a poplatky súvisiace s bývaním uviedol v sume 330 eur mesačne. Zároveň súd prvej inštancie nesprávne uvádza aj obdobie, za ktoré určil zročné výživné z dôvodu, že rozsudok bol vyhlásený dňa 14.07.2023 a nie 15.07.2023 ako uvádza. Súd prvej inštancie však v danom prípade neuviedol, či pri určení zvýšeného výživného vychádzal z príjmu brutto alebo netto, keďže v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza výšku vymeriavacieho základu, pričom táto skutočnosť má veľký význam pre určenie výživného, keďže matka má za to, že výživné je možné určiť len z čistej mzdy. Vzhľadom na túto skutočnosť je napadnuté rozhodnutie arbitrárne, a teda nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené, porušujúce právo matky na spravodlivý proces.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zotrváva na všetkých svojich písomných, ako aj ústnych vyjadreniach.

4. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu matky uviedol, že sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Už na pojednávaní kolízny opatrovník dňa 14.07.2023 deklaroval opodstatnenosť zvýšenia výživného zo sumy 30 eur na sumu 200 eur s poukazom nielen na potreby maloletého syna, ale aj na možnosti a majetkové pomery matky. Matka vo svojom odvolaní odmieta vysvetliť a uviesť zákonný dôvod, prečo neustále marí možnosť kolíznych opatrovníkov vykonať v jej domácnosti šetrenie, preto postup kolízneho opatrovníka považuje v celom rozsahu za legitímny a logický.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že ho navrhuje v celom rozsahu zamietnuť, prípadne vyživovaciu povinnosť na maloletého A. zvýšiť na sumu zodpovedajúcu jej majetkovým pomerom, keďže matka zatajila okolnosť, že už v čase podania odvolania vedela, že nastupuje do nového zamestnania. Matka aj napriek dostatočnému času neprejavila skutočný záujem o konanie a na pojednávanie dňa 14.07.2023 sa nedostavila bez ospravedlnenia a odôvodnenia jej neprítomnosti napriek tomu, že bola o konaní pojednávania vopred informovaná. Priamo na súde otec predložil vyjadrenia z niekoľkých policajných oddelení, ako aj Okresného úradu v Lučenci, kde je uvedené, koľkokrát za posledné roky ho matka bezdôvodne udávala za rôzne vymyslené situácie, čo bolo aj s posledným konaním viac ako 40-krát. Matka vo svojom odvolaní tvrdí, že jej bolo odňaté právo konať pred súdom, toto jej tvrdenie je nepravdivé a zavádzajúce, keďže pokiaľ mala záujem, prišla zo L. na súd do Lučenca a hodinu študovala spis. Na pojednávanie ale už účelovo neprišla, ani sa neospravedlnila a za seba neustanovila ani splnomocneného zástupcu, ani právneho zástupcu z radov advokátov. V tomto smere nebolo porušené žiadne z procesných práv matky, o ktorých v odvolaní píše. Ako navrhovateľ/otec za seba zabezpečil prítomnosť C. A. H. na základe splnomocnenia udeleného podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, čo je úplne legitímny spôsob zastúpenia jeho osoby, preto akékoľvek vyjadrenie matky vo vzťahu k neprítomnosti jeho osoby na pojednávaní je opäť účelové a vymyslené s cieľom privodiť mu ujmu, keďže napáda dokonca súd, aby jeho neprítomnosť posudzoval ako pohrdanie súdom.

Synovi sa neozve na žiaden sviatok ako sú narodeniny, meniny, Vianoce, roky mu neposlala ani len pohľadnicu, nieto ešte ďalší darček. Pokiaľ jej aj nedávno písal, že syn bude mať tanečnú školu a v závere aj venček a bude potrebné nahlásiť počet účastníkov na venčeku, kde by ju syn rád videl, matka na toto nijako nereagovala. Pokiaľ sa nerátajú trestné oznámenia a podania na súd, že jej niektorá správa údajne nebola doručená, je zo strany matky aj toto forma šikany voči jeho osobe a strpčovanie života maloletého syna A., ako aj jeho osoby a rodiny, ktorú tvorili s G. B. a spoločným synom maloletým G., ktorá sa mu rozpadla aj v dôsledku dlhodobých šikanózných aktivít zo strany matky a jej priateľa.

Matka zámerne neuvádza ani údaje o synovi G. J., aby súdu sťažila posúdenie jej objektívnych výdavkov a ani skutočnosť, že domácnosť obýva spoločne s partnerom O. J.. Matka aktuálne pracuje ako triedna učiteľka triedy 1. A Základnej školy, N. XX, M. M., kde začala učiť hneď od septembra 2023, pritom je len ťažko uveriteľné, že v deň podania odvolania (na konci augusta 2023) túto okolnosť nevedela, keďže výberového konania/pohovoru sa zúčastnila skôr, a to v čase, od kedy vedela, že pôvodný zamestnávateľ s ňou ukončí pracovný pomer dňom 31.08.2023. Ako triedna učiteľka pri dvoch atestáciách s príplatkom za profesijný rozvoj (tzv. kredity) dosiahla aktuálne maximálny možný príjem v zmysle legislatívy upravujúcej platy pedagogických zamestnancov, ktorý sa jej bude ale zvyšovať každým ďalším odpracovaným rokom, čiže jej príjem bude stále v predmetnom sektore stúpať. Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že príjem matky je viac ako 1.600 eur mesačne + príplatok za triednictvo a iné možné príplatky. V tomto smere preto otec navrhuje s poukazom na ust. § 366, § 383, § 384 ods. 3 CSP preskúmať a doplniť dokazovanie vo vzťahu k aktuálnemu príjmu matky v predmetnom zamestnaní prostredníctvom zamestnávateľa alebo Sociálnej poisťovne a pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní matky zohľadniť uvedenú okolnosť, ktorú matka zámerne pred prvoinštančným súdom zamlčala. Zároveň bude potrebné vziať do úvahy aj ostatné príspevky a prídavky, ktoré matka poberá. Rovnako ostatné majetkové pomery ako výpis z bankového účtu matka súdu tiež neposkytla, čo rovnako navrhuje vyžiadať si od jej osoby. Rovnako ani vysvetlenia matky v odvolaní ohľadne napr. predaja predmetnej garáže neobstoja, keďže sama priznáva, že predmetnú nehnuteľnosť predala, teda mala z predaja príjem, pričom je jedno, či predala celý podiel alebo len časť spoluvlastníckeho podielu. Na vysvetlenie predmetného predaja mohla matka predložiť predmetnú kúpnu zmluvu, čo ale účelovo opäť neurobila.

Matka neumožnila vykonať šetrenie v jej domácnosti prostredníctvom kolíznych opatrovníkov, pričom uvedený arogantný postup voči orgánom štátnej správy realizuje aj jej partner p. O. J., ktorý rovnako šetrenie v ich domácnosti neumožnil.

Otec poukázal na to, že uviedol a súdu bola aj uvedená okolnosť známa, že sa rozviedol s manželkou G. B., s ktorou má spoločného syna maloletého G., pričom sa dohodli na výživnom 100 eur. Matkou tvrdené príjmy otca zo súdnych konaní sp. zn. 7C/14/2020, 5C/3/2021 a iné súdne konania sú len domnienky matky, že otec mal nejaký príjem. Otázkou však je ako matka môže vedieť a tvrdiť, že otec bol účastníkom konaní s týmito spisovými značkami, ak ich účastníkom nebola aj samotná matka a zároveň sa nejedná o verejne dostupnú informáciu. Faktom však zostáva, že ak si otec v minulosti uplatnil nejaké svoje právo na súde, neznamená to, že sa k nejakým finančným prostriedkom aj dopracoval, preto otec uvedené tvrdenia matky popiera, keďže nepreukazujú skutočnosť, že v predmetných rokoch 2020, 2021 nadobudol matkou tvrdené finančné sumy. Rovnako súdne konanie sp. zn. 10C/28/2018 o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k bytu vo E., ktorý vlastní matka a otec v podiele každý v 1/2 do dnešného dňa pre obštrukcie matky sa právoplatne neskončilo a okolnosti, ktoré uvádza matka, s predmetným konaním žiadnym spôsobom nesúvisia s prejednanou vecou. Čo sa týka výdavkov spojených s maloletým A., dodal, že matka tvrdí, že sa mal účelovo vyjadriť v inom konaní na Okresnom súde Lučenec, že má údajne výdavky na maloletého syna A. vo výške 200 eur. V danom čase však nezahrnul všetky výdavky spojené s jeho výživou, pričom pokiaľ nemal dostatok prostriedkov, vypomáhali mu rodičia alebo sesternica. Za zmienku, ale stojí tvrdenie matky, kedy sa snaží súd zavádzať tým, že by výživným, ktoré súd určil 200 eur, reálne došlo k ohrozeniu jej existencie ako samoživiteľky, tak aj existencie jej druhého syna. Matka asi zabudla, že súdu je známa okolnosť, že žije v spoločnej domácnosti s p. O. J., s ktorým má syna G., a teda v jej domácnosti sú dva príjmy. Preto navrhuje odvolaciemu súdu odvolanie matky v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodné a potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu. V prípade, ak odvolací súd zistí okolnosti prípadne dôvody opodstatňujúce zmenu rozsudku vzhľadom na neúplné informácie matky o jej príjmoch a majetkových pomeroch alternatívne navrhuje s poukazom na ust. § 388 CSP zmenu napadnutého rozsudku a vyživovaciu povinnosť matky na maloletého syna A. zvýšiť na sumu vyššiu ako bola určená napadnutým rozsudkom, a to na úroveň pôvodne otcom požadovanú v návrhu 250 eur, resp. v sume vyššej ako 200 eur mesačne, a to aj späť od podania návrhu.

6. V rámci odvolacej repliky, ako reakcie matky/odvolateľky na vyjadrenie otca k odvolaniu, matka zopakovala skutočnosti už uvádzané v podanom odvolaní s tým, že navrhovateľ/otec v zmysle prílohy vyjadrenia mal súdu preukázať dôkazom, že na základe PPD zo dňa 20.07.2023 a zo dňa 18.08.2023 fyzicky prijal od P. Q. sumy 2x vo výške 330 eur, čo jednoznačne preukazuje ďalší príjem navrhovateľa v celkovej výške 660 eur. Navrhovateľ nepredložil súdu ako dôkaz ani kompletnú poisťovnú zmluvu variabilný symbol 035579627, o ktorej tvrdí, že je to životná poisťka, ktorú uhrádza v prospech maloletého. Z predloženej prílohy z exportu pohybov na účte nie je zrejmé, kedy bola E. uzavretá a za akých podmienok, naopak z predloženej prílohy vyplýva, že poisťníkom, ako aj poisteným má byť navrhovateľ, ktorý si zo svojho bankového účtu uhrádza bližšie nešpecifikované poistenie v Allianz poisťovni. K poisteniu maloletému ako takému, k jeho nutnosti sa už matka vyjadrovala a podľa nej ide o účelové navyšovanie potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s predmetnou poisťkou. Podľa vyjadrenia opatrovníka má maloletý v domácnosti otca zabezpečené všetky materiálne prostriedky, kde táto skutočnosť jasne prezentuje, že zvyšovanie výživného vôbec nie je také akútne a potrebné ako to tvrdí otec, pričom i samotné pomery, ku ktorým zmene malo dôjsť, sú taktiež nedostatočným dôvodom s tým, že matka neeviduje, že by dieťaťu na 2. stupni základnej školy bolo nutné zvyšovať výšku výživného takmer 7-násobne. Rovnako tak i zdražovanie služieb a tovaru sa netýka len otca, ale i jej samotnej a jej rodiny, ktorej musí zabezpečiť živobytie. V ďalšom uvádzala matka veci nesúvisiace s konaním, opätovne žiadala vykonať lustráciu splnomocneného zástupcu navrhovateľa v subjekte Slovenská advokátska komora. Navrhovateľ úmyselne opomenul uviesť súdu prvej inštancie svoje vedľajšie aktíva, keďže v čase podania návrhu na zvýšenie výživného a v čase pojednávania mal navrhovateľ vedomosť o tom, že zo súdneho konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pred sudcom Mgr. Petrom Strakom v súvislosti s platobným rozkazom sp. zn. 7C/14/2020 má navrhovateľ zvýšenia výživného zaručený príjem vo výške 850 eur s príslušenstvom a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 850 eur od 01.01.2017. Tento majetok navrhovateľ úmyselne zatajil v konaní sp. zn. 5P/28/2023 a neuviedol ani v konaní o úpravu práv a povinností a určení výživného vedenom na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 6P/58/2016.

7. Otec v rámci odvolacej dupliky k vyjadreniu matky uviedol, že v ňom neprezentuje nič, čo by súviselo s podstatou tohto konania, ktorým je výživné pre maloletého syna A., navrhuje vykonávanie dôkazov, ktoré sú pre toto konanie irelevantné. Matka ani v tomto konaní dobrovoľne súdu nepredkladá žiadne doklady o svojich príjmoch a výdavkoch, neustále sťažuje súdu konanie a neprispieva tým k ukončeniu konania, naopak neustále navrhuje nezmyselné dokazovania, ktoré s výživným nemajú nič spoločné, čím zámerne umelo predlžuje toto konanie. Matkou predkladané rozhodnutia súdov pre toto konanie sú bezpredmetné. Tvrdenia, že otec mal nejaký prospech z minulých súdnych sporov, sú zavádzajúce a nepravdivé. Matka sa vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom nevyjadřila k podrobnostiam, ktoré otec uviedol ohľadne jej aktuálneho zamestnania, jej príjmu na Základnej škole N. v M. M.. Opäť neuviedla, aké sú jej výdavky v rámci spoločnej domácnosti, ktorú obýva s priateľom p. O. J. a maloletým synom G.. Matka je síce slobodná matka, ale určite nie je samoživiteľka, keďže žije a hospodári v jednej domácnosti s priateľom a otcom maloletého syna G. O. J.. G. H. K. je vysoko solventná, vlastní niekoľko nehnuteľností, na rozdiel od otca, ktorý vlastní len 1/2 bytu vo E., o ktorý sa matka s ním súdi, a v ktorom otec nemôže bývať a jednu garáž. Príjem jeho ako otca je podstatne menší ako príjem matky a osobne sa stará o maloletého syna A. niekoľko rokov, pričom matka už ani v období, kedy zarábala a nebola na rodičovskej dovolenke, neposlala maloletému synovi A. viac ako 30 eur mesačne v rámci výživného, preto žiada odvolací súd, aby predmetnú vec posudzoval objektívne na základe predložených relevantných dôkazov a preukázaných tvrdení v súlade so zákonom a najmä záujmami maloletého syna A., pričom vzal do úvahy aj roky trvajúce odmietavé správanie matky voči maloletému synovi A., jej nezaujím o jeho osobu, minimálne výživné, ktoré aj napriek tomu, že prostredníctvom mesačných správ mala vedomosť o potrebách maloletého syna A., nijako rokmi nenavýšila, neprispela na žiadny mimoriadny výdavok, naopak vo vzťahu k sebe svoju životnú úroveň niekoľkonásobne zvýšila.

8. Matka v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu otca a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka neuviedla nové skutočnosti, zopakovala skutočnosti, ktoré už uviedla v podanom odvolaní, v rámci odvolacej repliky, v rámci vyjadrení k návrhu na začatie konania.

9. Iné vyjadrenia do konania doložené neboli.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu,

proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP) vec preskúmal v medziach daných ust. § 65 až § 67 CMP a rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného a sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

13. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

14. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

15. Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

16. Ako prvoradé konštatuje odvolací súd, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP). Matka v podanom odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h), g) a e) CSP.

17. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. 66 CMP, podľa ktorého odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný, tzn. že právna úprava odvolacieho konania v mimosporových konaniach neobmedzuje odvolací súd na preskúmanie odvolania len z dôvodov, ktoré uviedol účastník v konaní, tzn. že ak odvolací súd zistí, že je daný ďalší účastníkom neuplatnený odvolací dôvod, môže preskúmať vec aj z tohto dôvodu. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd môže preskúmať rozhodnutie z pohľadu všetkých prípustných odvolacích dôvodov. Osobitný odvolací dôvod v § 62 ods. 1 CMP vzťahujúci sa na civilné mimosporové konania súvisí s vyšetrovacím princípom a so záujmom zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP), t. j. k skutkovému základu (podkladu) rozhodnutia, ktoré je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotnoprávnemu rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov.

18. Z ust. § 121 CMP vyplýva, že rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného) rázu, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného. Zmena pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je základnou a prvoradou skutočnosťou relevantnou pre posúdenie opodstatnenosti nároku osoby dožadujúcej sa návrhom zvýšenia (resp. aj zníženia) výživného. Za zmenu pomerov v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane dieťaťa alebo rodičov, na ktorých je odkázané výživou. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri posudzovaní zmenených pomerov, je treba prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena pomerov, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, ktorá sa výrazným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov, ktorá dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia.

19. V prejednávanej veci po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dôsledne nevyhodnocoval rozsah odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, pri ich vyhodnocovaní bez opory v zákonnej úprave pri určení podielu matky, ktorým sa má podieľať na uspokojovaní potrieb maloletého dieťaťa vychádzal z výdavkov maloletého dieťaťa nekrytých rodinným prídavkom, daňovým bonusom. Súd prvej inštancie dostatočne neskúmal a nevyhodnocoval ani majetkové a zárobkové pomery na strane oboch rodičov a od nich sa odvíjajúcu úvahu o výške ich životnej úrovne, ktorou je následne limitovaný rozsah životnej úrovne maloletého, dôsledne ich neporovnal so stavom existujúcim v čase rozhodnutia súdu, ktorý naposledy rozhodoval o otázke vyživovacej povinnosti matky na maloletého a vo vzťahu k osobným, majetkovým a zárobkovým pomeroch rodičov ani nevykonával dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci.

20. Odvolací súd vyslovil názor, že už len s prihliadnutím na odstup 3 a pol roka od posledného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti matky je možné prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie o podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, odôvodnenej vekom, rozsahom aj skladbou odôvodnených potrieb dieťaťa, jeho nástupom na 2. stupeň základnej školy. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že dôsledné ustálenie rozsahu odôvodnených potrieb dieťaťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby odôvodnené potreby dieťaťa boli jednoznačne určiteľné, tieto musia vychádzať zo základných potrieb (bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady súvisiace so školskou dochádzkou a pod.), a pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje tiež aj zohľadnením nákladov na voľnočasové aktivity. Následne je nutné tieto posudzovať vo vzťahu k zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov (so súčasným porovnaním ich pomerov existujúcich v čase posledného rozhodnutia súdu) so zohľadnením práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov a až napokon pristúpiť k určeniu mierou, ktorou sa na odôvodnených nákladoch maloletého dieťaťa bude podieľať každý z rodičov (pri zohľadnení ich zárobkových schopností, majetkových pomerov, životnej úrovne, počtu iných vyživovacích povinností a ich výšky, plnenia vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa a pod.). V posudzovanej veci v odseku 46. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie síce, čo do druhu a výšky, špecifikoval odôvodnené náklady maloletého dieťaťa, v týchto však opomenul sa vysporiadať s podielom maloletého na nákladoch bývania (jednoznačne patriaci medzi odôvodnené potreby dieťaťa). Aj vzhľadom na odvolaciu námietku matky, že na základe predloženej zmluvy o nájme bytu navrhovateľ/otec ako nájomca obýva predmetný byt spolu s ďalšími 4 osobami bližšie určenými, ako jeho maloleté/plnoleté deti a 1 ďalšia dospelá osoba.

21. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane oboch rodičov, v prejednávanej veci súd prvej inštancie i napriek § 35 CMP tieto pomery existujúce na strane oboch rodičov v čase posledného súdneho rozhodnutia o výživnom a v čase aktuálneho rozhodovania dôsledne neposudzoval. Vo vzťahu k majetkovým a zárobkovým pomerom matky, len teda konštatoval, že je v jej možnostiach a schopnostiach prispievať zvýšenou sumou výživného na maloletého s tým, že jej priemerný vymeriavací základ predstavuje za 9 mesiacov výšku 1.773,63 eur. Keďže matka svoj príjem nedoložila a zamestnávateľ matky v mesiaci február 2023 doložil pre súd z nepochopiteľného dôvodu jej príjem len za mesiac 09/2022, v tejto súvislosti odvolací súd súhlasí s námietkou matky, ktorá uviedla, že táto argumentácia je nepravdivá, nakoľko je zrejme zo žiadosti o podanie správy zo dňa 03.02.2023, že súdom bol vyzvaný zamestnávateľ matky, aby doručil potvrdenie o jej príjme len za 09/2022 (začiatok PP). Odvolací súd uvádza, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie dostatočne zistiť skutkový stav veci a riadne vyzvať zamestnávateľa matky, aby sa vyjadril v súvislosti s výškou jej čistého mesačného príjmu za posudzované obdobie. Pri posudzovaní majetkových a zárobkových pomerov oboch rodičov nie je možné vychádzať pri jednom rodičovi z vymeriavacieho základu a pri druhom rodičovi z priemerného čistého mesačného príjmu doloženého zamestnávateľom. Je potrebné, aby súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, a to zistením čistého priemerného mesačného príjmu oboch rodičov v súvislosti s posudzovaním ich majetkových a zárobkových pomerov. Vo vzťahu k majetkovým a zárobkovým pomerom na strane otca v porovnaní so stavom existujúcim v čase posledného súdneho rozhodnutia súd prvej inštancie opomenul doplniť dokazovanie aj o príjem ešte v tom čase manželky otca v súvislosti s podieľaním sa na úhrade nákladov v domácnosti otca, keď aj táto skutočnosť má význam pre posudzovanie životnej úrovne otca.

22. Odvolací súd poukazuje na nezrovnalosti v súvislosti s dokazovaním, ktoré vykonal súd prvej inštancie v súvislosti so zisťovaním zárobkových pomerov otca, nakoľko v bode 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku uvádza, že priemerný vymeriavací základ otca za 6 mesiacov od 12/2022 do 5/2023 predstavuje sumu 1.238,09 eur mesačne a vychádzal z lustrácie Sociálnej poisťovne. V bode 4. odôvodnenia rozsudku uvádza, že má preukázané z príjmu navrhovateľa, teda otca vystaveného jeho zamestnávateľom za obdobie október 2021 až september 2022, že čistý priemerný mesačný príjem navrhovateľa za uvedené obdobie dosahoval výšku 1.193,08 eur. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na listinné dôkazy, ktoré boli doložené na pojednávaní konanom dňa 14.07.2023, a to potvrdenie zamestnávateľa otca o jeho príjme za obdobie január 2023 až máj 2023, s ktorým sa súd prvej inštancie nezaoberal a nie je uvedený ani v rámci vykonaného dokazovania.

Zistenia súdu prvej inštancie v rámci zárobkových pomerov matky a otca v tomto smere sú neúplné, nesprávne a odvolaciu súdu nie je jasné, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal pri skutkovom posúdení veci. Pokiaľ je rodič zamestnaný, čo je prípad aj matky a otca v tomto konaní, v rámci

zaužívanej súdnej praxe súdy priamo žiadajú, či už od rodiča alebo jeho zamestnávateľa zaslať potvrdenie o čistom príjme so špecifikáciou po mesiacoch, vrátane prípadného daňového bonusu. Pokiaľ by mal však súd z listín zistený len hrubý príjem (čo znamená aj vymeriavací základ zistený cez Sociálnu poisťovňu), zo spisu nie je zrejmé, či súd vypočítal čistý mesačný príjem z tejto hrubej mzdy po odpočítaní dane z príjmu a odvodov na platby sociálneho zabezpečenia. V tomto smere má odvolací súd za to, že je tu daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) CSP, ako aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 62 ods. 1 CMP.

23. Čo sa týka rozdielu medzi daňovým bonusom a prídavkom na dieťa, daňový bonus podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné zohľadniť pri určovaní výšky výživného tak ako prídavok na dieťa, a to z dôvodu, že daňový bonus nie je priamo vyplácanou dávkou, ale je to položka, ktorá sa môže za splnenia zákonných podmienok započítať do čistej mesačnej mzdy zamestnanca, ak ho uplatňuje mesačne (prejaví sa v mzde zamestnanca) alebo je možné znížiť si o daňový bonus daň v podanom daňovom priznaní alebo v ročnom zúčtovaní dane, napr. u živnostníka.

Odvolací súd uvádza vychádzajúc z judikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 65/2018, že súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa prihliada aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z dávok štátnej sociálnej podpory, nevynímajúc dávky platené zo zahraničia. Pri určovaní výživného na maloleté dieťa treba zohľadniť aj peňažné plnenia (dávky) platené z verejných zdrojov. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/88/2017, v zmysle ktorého prídavok na dieťa je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva rodičovi, či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. I keď povinnosť prispievať na výživu maloletých majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahradzuje plnenie tejto povinnosti, predsa len (aj úradmi alebo inštitúciami iných štátov) vyplácané rodinné prídavky (rodinné dávky, vyrovnávacie dávky alebo ich doplatok) môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa musí preto prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov. Vzhľadom na uvedené je aj námietka matky v odvolaní v súvislosti s tým, že súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy pri určovaní zvýšeného výživného, že otec maloletého poberá od štátu prídavok na maloleté dieťa, dôvodná.

24. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav vecí ohľadom majetkových pomerov matky v súvislosti s jej vlastníctvom (podielovým spoluvlastníctvom) k nehnuteľnostiam, ktoré sú uvedené v bode 6. odôvodnenia rozsudku, pritom pri niektorých je uvedené, že je na nich nájomca, spoločnosť AGRORIS s. r. o. Bude potrebné doplniť skutkový stav aj v tomto smere (či nájomca platí za prenájom predmetných pozemkov, a aký príjem z prenájmu týchto pozemkov má matka maloletého dieťaťa). Rovnako je potrebné doplniť neúplne zistený skutkový stav ohľadom predaja garáže, ktorú matka vlastnila v 1.

Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia vypísal listy vlastníctva, na ktorých je matka výlučným vlastníkom/podielovým spoluvlastníkom, ale nezaoberal sa a nedoplnil dokazovanie v tom smere, či má nejaké príjmy z predmetných nehnuteľností matka, či niektoré nehnuteľnosti boli predané v priebehu posudzovaného obdobia a za akú kúpnu cenu, čo takisto predstavuje skúmanie majetkových pomerov matky.

25. Zároveň aj v záujme úplnosti vysporiadania sa s odvolacími námietkami matky odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie uložil matke povinnosť platiť maloletému zvýšené výživné podľa výroku I., keďže ide o rozsudky, ktoré sú predbežne vykonateľné, t. j. až od doručenia rozsudku. Objektívne preto nemohlo matke vzniknúť zameškané výživné pred týmto okamihom (vnútorný rozpor), nakoľko zameškané výživné vo výroku II. súd prvej inštancie určil za obdobie od podania návrhu otca na zvýšenie výživného, t. j. od 30.01.2023 s tým, že súd prvej inštancie ho určil do 15.07.2023, čo taktiež nie je v súlade, nakoľko rozsudok bol vyhlásený 14.07.2023 a podľa výroku I. výživné sa platí vždy k 15.-temu dňu toho ktorého mesiaca vopred. Súd prvej inštancie uložil matke povinnosť prispievať zvýšeným výživným na maloletého počnúc dorúčením rozsudku v rozpore s odôvodnením rozsudku, v ktorom konštatoval, že navrhovateľ/otec sa svojím návrhom doručeným súdu 30.01.2023 domáhal zvýšenia výživného od 01.01.2023. Takýto súdom prvej inštancie formulovaný výrok nezohľadňuje jednak návrh otca v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine a ani najlepší záujem maloletého dieťaťa a zároveň je aj v rozpore s II. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým uložil otcovi zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 30.01.2023 do 15.07.2023. V záujme maloletého dieťaťa je, aby došlo k uloženiu povinnosti matky platiť prípadné zvýšené výživné s účinnosťou od 30.01.2023, t. j. od podania návrhu otca na zvýšenie výživného.

Odvolačný súd poukazuje na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého právo na výživné sa nepremlčuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd teda môže priznať výživné najskôr odo dňa začatia súdneho konania, resp. odo dňa podania návrhu na súd, nakoľko týmto dňom začína súdne konanie. V prípade maloletého oprávneného môže spätne tri roky od podania návrhu, ale tu je potrebné skúmať dôvody hodné osobitného zreteľa. Ak si otec v samotnom návrhu uplatnil zvýšenie výživného od 01.01.2023, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie sa touto dobou zaoberať a rozhodnúť v záujme maloletého dieťaťa a v súlade s ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

Rovnako je dôvodná aj námietka matky v súvislosti s tým, že rozsudok súd prvej inštancie vyhlásil 14.07.2023, tzn. že výživné za júl 2023, keďže splatnosť určená do 15.-teho dňa v mesiaci nenastala a z tohto dôvodu za predmetný mesiac nedošlo k zameškaniu výživného zo strany matky. Odvolačný súd napokon aj zdôrazňuje, že v prípade ak súd rozhoduje o dlžnom výživnom za obdobie predchádzajúce súdному rozhodnutiu, musí zohľadniť, že použitie možnosti povinného plniť v splátkach, ktorých výška a podmienky zročniti musia byť presne určené, je výnimočným riešením, ktoré musí byť v rozsudku presvedčivo odôvodnené dôležitými okolnosťami najmä na strane povinného (§ 232 ods. 3, 4 CSP). Hľadiskami pre úvahu súdu, či má povinnému priznať výhodu splátok bude najmä výška uloženej peňažnej povinnosti, platobná schopnosť povinného, v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku a pod. Vzhľadom na charakter predmetu konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti (vrátane konania o určení vyživovacej povinnosti a jej zmeny) nie je ani pri existujúcom návrhu oprávneného alebo povinného účelom takéhoto postupu to, aby oprávneným, t. j. maloletým deťom boli splátky zročného výživného, na plnenie ktorých im vznikol nárok za minulé obdobie, vyplácané neprimerane dlhé obdobie.

26. Čo sa týka ďalších námietok matky súvisiacich s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že malo dôjsť k porušeniu práva matky na spravodlivý proces, odvolačný súd bol toho názoru, že sú nedôvodné. Pojednávanie nariadeného 14.07.2023 sa matka nezúčastnila, bez ospravedlnenia svojej neprítomnosti. Na tomto pojednávaní bolo vykonané dokazovanie prečítaním listín a aj listín, ktoré boli predložené na predmetnom pojednávaní zo strany otca. Pokiaľ by teda matka bola prítomná, mohla byť oboznámená s predmetnými listinnými dôkazmi ich prečítaním. Čo sa týka ďalšej odvolacej námietky, a to v súvislosti s plnou mocou, ktorú mal udeliť otec vo vzťahu k splnomocnenému zástupcovi C. A. H., odvolačný súd uvádza, že ide o úplne legitímny spôsob zastúpenia osoby navrhovateľa, a to na základe splnomocnenia udeleného podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Ide o splnomocneného zástupcu, ktorým môže byť ktorákoľvek fyzická osoba, ktorá má plnú spôsobilosť na právne úkony a zastupuje splnomocnenca. V tomto konaní vystupuje C. A. H., ako splnomocnený zástupca, nie ako advokátka, ktorá by požadovala za vykonanie právnych úkonov odmenu.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a v súlade s § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní zistí, k akej zmene pomerov došlo na strane každého z účastníkov, porovná zmenu pomerov, ustáli, v akom rozsahu došlo k zmene pomerov od poslednej úpravy, v akom rozsahu vzrástli odôvodnené potreby maloletého (v odôvodnení rozhodnutia uvedie, v akej výške boli zistené základné potreby a iné potreby), zistí schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov maloletého a zároveň posúdi a ustáli otázky naznačené odvolacím súdom v tomto smere. Pre správne rozhodnutie bude potrebné súdom prvej inštancie doplniť dokazovanie aj zistením aktuálnych pomerov účastníkov, aj vzhľadom k tomu, že došlo k zmene pracovného pomeru matky. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uvedie, aký skutočný stav zistil a na základe akých úvah rozhodol o zmene výživného na maloletého A..

28. Pri zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie, rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, opäť o nároku na náhradu trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).